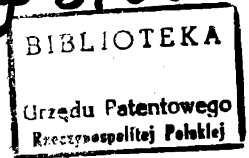

Warszawa, 25 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

F21A 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25735.

Kl. 21 f, 61/02.

Komor Henrik-féle fénytechnikai, villamossági és műszaki vállalat kft.
(Budapeszt, Węgry).

Oprawa oświetleniowa, zwłaszcza do żarówek elektrycznych.

Zgłoszono 25 września 1935 r.

Udzielono 9 listopada 1937 r.

Przedmiotem wynalazku jest oprawa oświetleniowa, zwłaszcza do żarówek elektrycznych, umożliwiająca pogodzenie w stopniu dotychczas nieosiągalnym częściowo między sobą sprzecznych wymagań dobrej sprawności oprawy oświetleniowej i równomiernego rozsyłu promieni świetlnych, przez nadanie kloszowi szklanemu oprawy oświetleniowej, otaczającemu np. żarówkę elektryczną, specyficznego kształtu. Wynalazek dotyczy budowy kołpaka oprawy oświetleniowej, służącego do zamocowania klosza i reflektora oraz do zawieszenia oprawy oświetleniowej, przy czym posiada on taką budowę, że zapobiega wnikanii do klosza zanieczyszczeń w postaci np. kurzu i owadów. Wynalazek

dotyczy również wentylacji oprawy oświetleniowej, którą rozwiązuje w ten sposób, że przez otwory wentylacyjne oprawy oświetleniowej nie przedostają się do klosza żadne zanieczyszczenia.

Jest rzeczą znaną, że szkło matowe przepuszcza lepiej światło niż szkło opalowe, to ostatnie jednak daje rozsył promieni świetlnych bardziej równomierny niż szkło matowe, wobec czego klosze znane nie mogły sprostać równocześnie wymaganiom dobrej sprawności oprawy oświetleniowej i równomiernego rozsyłu promieni świetlnych. Według wynalazku do wyrobu kloszy stosuje się również szkło matowe, lecz kloszowi nadaje się kształt taki, że duża część powierzchni klosza

wypromieniowuje światło. Osiąga się to w ten sposób, że powierzchnie boczne klosza, zaopatrzone w znany sposób w fale, zostają otoczone reflektorem, najlepiej ze szkła opalowego, zaopatrzonym w fale, odpowiadające falom powierzchni bocznych klosza i oddalające się stopniowo, poczynając od miejsca zawieszenia reflektora. Działanie świetlne takiego zespołu klosza i reflektora może być zwiększone przez to, że i spód klosza zostaje zaopatrzony w fale, tworzące pierścienie współśrodkowe. Znane są wprawdzie klosze z tego rodzaju dolnymi współśrodkowymi falami, jednak klosze takie nie posiadały falistych bocznych powierzchni, gdy natomiast w kloszach według wynalazku wykonane są falisto zarówno powierzchnie boczne, jak i dno. Dopiero klosz zaopatrzony w fale nieprzerwane zarówno na powierzchni bocznej, jak i na całym spodzie klosza zapewnia rzeczywiście równomierny rozsył światła.

Zamocowanie klosza i reflektora sprawia zwykle trudności, gdyż przy zastosowaniu w oprawie oświetleniowej pierścienia zamocowującego czyszczenie oprawy oświetleniowej nie jest łatwe dla niefachowca, podczas gdy przy zastosowaniu do zamocowania klosza śrubek owady dostają się poprzez szpary do wnętrza klosza, gdzie wskutek ciepła giną i opadają na dno klosza, co znów utrudnia przenikanie przez klosz światła. W celu uniknięcia tych wad, przy zastosowaniu zamocowania klosza za pomocą śrubek stosuje się według wynalazku albo pierścienie uszczelniające, przylegające ściśle do klosza, albo też kołpaki do zawieszania, których krawędzie uszczelniające przylegają ściśle do klosza, przy czym otwory wentylacyjne są zaopatrzone w siatkę, wskutek czego przywabione światłem owady nie mogą się dostać do wnętrza oprawy oświetleniowej.

Przedmiot wynalazku uwidocznił na

rysunku, na którym fig. 1 przedstawia małą oprawę oświetleniową, częściowo w widoku z boku, a częściowo w przekroju podłużnym, fig. 2 natomiast — kołpak do zamocowania większych kloszy i reflektorów.

W wykonaniu według fig. 1, klosz 1 ze szkła matowego posiada na bocznej powierzchni fale 2, na spodzie zaś fale 3; nad kloszem 1 zawieszony jest reflektor 4, wykonany ze szkła opalowego. Reflektor ten posiada również fale, które odpowiadają falom klosza 1, przy czym oddalają się one od klosza 1, poczynając od miejsca zawieszenia reflektora, jak to wynika z fig. 1. Dzięki jednoczesnemu działaniu fal 2 klosza 1 i fal reflektora, jak również fal 3 spodniej części klosza 1, osiągnięto równomierne i nieolśniewające oświetlenie.

Górna część klosza 1 jest zakończona w sposób znany szyjką 5, w którą wchodzi przeprowadzone przez kołpak 6 śrubki 7, służące do zamocowania klosza 1 i reflektora 4. Szyjka 8 reflektora 4 jest nasunięta na szyjkę 5 klosza 1, przy czym uszczelniająca krawędź 9 kołpaka 6 lub nałożony na kołpak 6 pierścień uszczelniający dotyka się górnej części reflektora 4. W ten sposób między reflektorem i kloszem oraz między kołpakiem i reflektorem nie pozostaje żadna szczelina, przez którą owady mogłyby się dostać do wnętrza klosza. Kołpak 6 jest zaopatrzony w zwykłe otwory wentylacyjne 10, które według wynalazku są nakryte siatką 11, np. drucianą, co usuwa wszelką możliwość dostania się owadów do wnętrza klosza.

W większych oprawach oświetleniowych reflektor i klosz są zamocowane oddzielnie, jak to wyjaśnia fig. 2. Wobec tego kołpak 6 jest zaopatrzony w dwa rzędy śrubek 7a, 7b, które wchodzi odpowiednio do szyjki 5 klosza 1 i do szyjki 8 reflektora 4, przy czym górne brzegi tych szyjek przylegają do pierścieni uszczelniających 9a, 9b kołpaka 6.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oprawa oświetleniowa, zwłaszcza do żarówek elektrycznych, z kloszem o bocznej powierzchni falistej, wykonanym ze szkła matowego i z otaczającym go reflektorem, znamienna tym, że reflektor (4), najlepiej ze szkła opalowego, jest zaopatrzony w fale, odpowiadające falom na bocznej powierzchni klosza (1), wykonanego ze szkła matowego.

2. Oprawa oświetleniowa według zastrz. 1, znamienna tym, że fale reflektora (4), poczynając od miejsca jego zamocowania, oddalają się stopniowo od fal klosza.

3. Oprawa oświetleniowa według zastrz. 1, 2, z kloszem, zaopatrzonym na spodzie w fale, tworzące pierścienie współśrodkowe, znamienna tym, że te fale współśrodkowe stanowią nieprzerwane przedłużenie fal powierzchni bocznych klosza.

4. Oprawa oświetleniowa według

zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że reflektor (4) posiada szyjkę (8) o takiej średnicy, iż przylega ona do klosza (1), kołpak zaś posiada krawędź uszczelniającą, przylegającą do reflektora (4), lub też jest zaopatrzony w pierścień uszczelniający, przylegający do reflektora (4).

5. Oprawa oświetleniowa według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że klosz (1) i reflektor (4) są zamocowane oddzielnie i że kołpak (6) posiada uszczelniające krawędzie lub pierścienie oddzielne dla klosza (1) i oddzielne dla reflektora (4).

6. Oprawa oświetleniowa według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że otwory wentylacyjne (10) w kołpaku (6) są zakryte siatką (11).

Komor Henrik - féle
fénytechnikai,
villamossági és
műszaki vállalat kft.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej

